

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ.

Τὴν Παρασκευὴν, 3^{ην}/ 15^{ην} Νοεμβρίου 2012, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἱερόν Ναόν, ἐν ᾧ καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ, εἰς Λύδδαν. Ἡ Λύδδα, ἡ ἀρχαία πόλις μέ τὸ ὄνομα Διόσπολις, εἶναι καὶ ἡ πόλις τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τῶν Χριστιανικῶν χρόνων, ἡ ὁποία ἐδέχθη τὸ λείψانون τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, μαρτυρήσαντος εἰς Ρώμην περί τὸ 305 μ.Χ. Τὸ τίμιον λείψانون αὐτοῦ μετέφερε κατ' ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ἐκφρασθεῖσαν πρό τοῦ μαρτυρίου του, ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ εἰς Λύδδαν, ἐξ ἧς ἡ καταγωγὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀνήγειρεν μεγαλοπρεπῆ ναόν ἡ Ἁγία Ἑλένη κατὰ τὴν δεκαετίαν 326-336 μ.Χ. Εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην τῆς 3^{ης} Νοεμβρίου ἐορτάζεται ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τούτου, ἐν ᾧ τὴν 23^{ην} Ἀπριλίου ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην μετέβη εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν πρωΐαν τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Φθάσας εἰς Λύδδαν, ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τοῦ καθηγουμένου τοῦ ἱεροῦ προσκυνηματος Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου, τῶν ἱερέων τῶν ὁμόρων πόλεων τῆς Λύδδης, Ἰόππης καὶ Ρέμλης καὶ τῶν προσκόπων.

Ἐλθὼν, τῇ συνοδείᾳ τούτων εἰς τὸν ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἱερομονάχων καὶ διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Λύδδης ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς τὸ Ἰσραήλ καὶ τοῦ Πρέσβευς τῆς Σερβίας εἰς τὸ Ἰσραήλ καὶ τῇ εὐλαβῇ συμμετοχῇ προσκυνητῶν ἐκ τῆς Λύδδης καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων τοῦ Ἰσραήλ.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν της θείας Λειτουργίας, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ: Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγὸς ποιήσουσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ», (Ἰωάν. 16, 1-2).

Σᾶς εἶπα αὐτά, λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῆτε καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ μίσους πού ἐκδηλώνει ἐναντίον μου ὁ κόσμος κλονισθῆτε εἰς τὴν πρός ἐμέ πίστιν σας. θὰ σᾶς ἀφορίσουν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς ὡς αἰρετικούς, ἀλλ' ὡς νὰ μὴ ἦτο ἀρκετόν αὐτό, ἔρχεται ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν καθένας πού θὰ σᾶς φονεύῃ, θὰ νομίσῃ ὅτι ὄχι μόνον δέν ἐγκληματεῖ, ἀλλ' ὅτι μέ τὸν φόνον αὐτόν προσφέρει λατρείαν εἰς τὸν Θεόν.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Οἱ μαθηταί καί ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες τοῦ σεσαρκωμένου Θείου Λόγου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, δηλονότι τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας. Ἡ μαρτυρία αὐτῆ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καί εὐαγγελιστῶν ἐπεσφραγίσθη διά τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτῶν αἵματος, δεδομένου ὅτι ἐφονεύθησαν ὑπό μισησάντων αὐτούς ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

Θύματα τοῦ μίσους κατά τοῦ ὀνόματος «τοῦ ὑπέρ ὀνόματος δηλονότι τοῦ Χριστοῦ», (Φιλιπ. 2,9) ὑπῆρξαν οἱ μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ κατά τούς ἰδίους λόγους: «καί ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διά τό ὄνομά μου», (Ματθ. 10, 22).

Τοιοῦτον θῦμα μίσους τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξεν ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ἐπί τῆ μνήμῃ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐπωνύμου Αὐτοῦ Ναοῦ ἐν τῇ ἱστορικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδῃ. Τά ἐγκαίνια βεβαίως τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Ναοῦ ἐτελέσθησαν διά τῆς μετακομιδῆς καί καταθέσεως ἐν τῷ σωζομένῳ μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἐντός τοῦ Ναοῦ, κενотаφίῳ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ ἔνδοξος Γεώργιος, ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής αὐτοῦ, ἀγωγῆς θείας καί φύσεως τυχῶν ἀγαθῆς, καί ρίζης εὐκλεοῦς, τῶν γεννητόρων ἄνωθεν εὐγενεΐα καί εὐσεβεΐα κεκοσμημένων, πρός πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καί λαμπρότατος. Ὅθεν καί παρά Διοκλητιανοῦ τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος καί διώκτου τῶν Χριστιανῶν διοικητῆς στρατιωτικοῦ τάγματος (τριβοῦνος), εἶτα καί κόμης διά τό ἀήτητον τῆς ἀνδρείας γνωρίζεται, λανθάνων τό μέχρι τοῦδε, ὅτι Χριστιανός ἦν.

Παρουσιασθεῖς ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ ὁ Γεώργιος καί ἰδὼν τήν κατά τῶν Χριστιανῶν μανίαν, λαμπρῶς τόν Χριστόν θεόν τε καί Θεοῦ Υἱόν ἀνακηρύξας παρρησιάζεται τό μυστήριον τῆς θείας εὐσεβεΐας. Τούτου ἔνεκεν ὑφίσταται τόν θάνατον τοῦ μαρτυρίου, γενόμενος οὕτω συμμάρτυς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Τό ὑπέρ τοῦ φωτός τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ μαρτύριον τοῦ Γεωργίου ὡς καί τό κήρυγμα αὐτοῦ διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε. Τόν σταυρόν γάρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος τήν ἐκ διαβολικῆς πλάνης χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας καί τήν ἀκανθώδη θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως κλῆμα κατεφύτευσας. Ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς καί Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδείχθης».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό μαρτύριον τοῦ Γεωργίου συνέβαλε ἀποφασιστικῶς εἰς τήν ἐκ τῆς διαβολικῆς πλάνης τῆς θρησκείας τῶν εἰδώλων ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνθρώπων καί τῆς γνώσεως αὐτῶν τῆς θρησκείας τῆς ἀληθείας, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀγαπητοί μου, ἀναφερόμενος εἰς τά εὐεργετικά ἀποτελέσματα τῶν θλίψεων ἐπικαλεῖται τήν πολιτείαν -τρόπον ζωῆς- τῶν μαρτύρων λέγων: «τοιγαροῦν καί ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν, ὃς ἀντί τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν», (Ἐβρ. 12,1-2).

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, τούς οποίους ἐπικαλεῖται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἦσαν ἄνθρωποι «ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν», (Πράξ. 14,15), ὅπως ἀκριβῶς καί ὁ Ἅγιος Γεώργιος. Δέν ἦσαν μυθικοί ἥρωες οὔτε ὑπεράνθρωποι. Οὗτοι ἦσαν φορεῖς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἐσταυρωμένος καί ἀναστάς Χριστός ἦτο τό σημεῖον ἀναφορᾶς τῶν. Διά τοῦτο ὁ θεῖος Παῦλος μᾶς προτρέπει λέγων: «δι' ὑπομονῆς τρέχομεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», (Ἐβρ. 12,1-2). Μέ ἄλλα λόγια, ἄς τρέχωμεν μέ ὑπομονήν τόν ἀγῶνα πού προβάλλει ἐμπρός μας. Καί πούθενά ἄλλοῦ ἄς μήν στρέφωμεν τά βλέμματά μας καί τήν προσοχήν μας, παρά μόνον εἰς τόν Ἰησοῦν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν.

Ἡ βαθυτέρα σημασία καί ἀξία τοῦ μάρτυρος τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, ὀφείλεται εἰς τό γεγονός ὅτι διά τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ αἵματος ἐπιτυγχάνει τήν τελείωσιν τῆς πίστεως αὐτοῦ, καθώς καί ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐτελείωσε τό ἀπολυτρωτικόν Αὐτοῦ ἔργον διά τοῦ μαρτυρίου Αὐτοῦ, τουτέστι τοῦ σταυρικοῦ θανάτου. «Τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν», λέγει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, «οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο».

Ἰδού λοιπόν διατί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ ὑπερβαλλόντως τούς μάρτυρας τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Καί ἰδού διατί ὁ Ἅγιος Γεώργιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν ἐν μέσῳ τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ. Ὡς ἄλλη νεφέλη ἡ τιμή τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀναψύχει πάντας τούς τιμῶντας αὐτήν ἀπό τόν καύσωνα τῶν ἀναγκῶν καί θλίψεων αὐτῶν.

Παρακαλέσωμεν τόν Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον καί μετά τοῦ μελωδοῦ αὐτοῦ εἴπωμεν. «Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτί καθεύδοντα, περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε καί ὁδήγησον ποιεῖν τοῦ Κυρίου τό θέλημα, ὅπως εὖροιμι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ πεπραγμένων μοι τήν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Ἀμήν.

Ἄραβιστί ὁ λόγος τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τόν ἀκόλουθον ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2012/11/16/1611/> .

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Σωφρόνιος ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν εἰς τό ἡγουμενεῖον, τήν μεσημβρίαν δέ ἡ Κοινότης τῆς Λύδδης παρέθεσεν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί ἄλλους εὐφρόσυνον τράπεζαν.

Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν τούς συνδαιτημόνας λέγων τά κάτωθι: «Ἡ σημερινή ἑορτή εἶναι μεγάλη. Ὁ Ἅγιος Γεώργιος εἶναι γνωστός εἰς ὅλον τόν κόσμον. Πολλά πόλεις εἰς τόν κόσμον ἔχουν αὐτόν προστάτην. Πολλοί φέρουν τό ὄνομά του, διότι ὁ Ἅγιος ἐγνώρισε τόν Χριστόν καί τήν ἐλευθερίαν, τήν ὁποίαν οὗτος ἔζησεν εἰς τήν Βυζαντινήν-Ρωμαϊκήν αὐτοκρατορίαν. Οὗτος ἐζήτησε τήν ἐλευθερίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς καταπιέσεως τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, καί ἰδιαιτέρως ἡ πόλις τῆς Λύδδης, καυχῶνται διότι ὁ Ἅγιος ἦτο Παλαιστίνιος ἐκ καταγωγῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ὁ τάφος καί ἡ Ἐκκλησία αὐτοῦ εἰς Λύδδαν εἶναι τό πλέον δυνατόν, ἰσχυρόν χριστιανικόν μαρτύριον.

Εἶναι τεκμήριον καί παράδειγμα θρησκευτικῆς συμβιώσεως. Ὅπουδήποτε εὐρεθῶ εἰς συνέδρια, ἀναφέρομαι εἰς τήν συμβίωσιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων εἰς Λύδδαν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν αὐτῆς, τό ἥμισυ τῆς ὁποίας εἶναι τέμενος. Τό Πατριαρχεῖον, ὡς Ἐκκλησία “Rum-Orthodox”, εἶναι ἐγγύησις δι’ ὅλους τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἁγίας Γῆς.

Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς συμμετέχοντας εἰς τήν ἑορτήν ταύτην, τόν Πρέσβυν τῆς Σερβίας, τόν ἐκπρόσωπον τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος, τόν ἡγούμενον π. Σωφρόνιον, τόν Πρόεδρον καί τά μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τοὺς προσκόπους καί ὅλους. Παρακαλοῦμεν τόν Ἅγιον νά πρεσβεύῃ εἰς τόν θεόν δι’ εἰρήνην εἰς τήν περιοχὴν ἡμῶν καί διὰ βοήθειαν τῶν δεινοπαθόντων εἰς τήν Συρίαν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ngg_shortcode_0_placeholder